

"חסדי אשר חנה וחיה"

" הַלֹּא פָּרַס לְרַעַב לְזוֹמֵךְ וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תִּבְיָא בַּיִת כִּי תִרְאֶה עָרֶם וְכַסִּיתוּ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם " חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

דבר נשיא העמותה:

זמני כניסת השבת:

יציאה:	כניסה:	ב"ש
19:10	18:14	ב"ש
19:09	18:12	ת"א
19:09	18:03	חיפה
19:07	17:57	ים

עמותת "חסדי אשר חנה וחיה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה- 052-3128456
 ליפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 31% עבור תרומות

פרשת האזינו

תקציר הפרשה - האזינו

שירת האזינו - כריתת הברית (לב, א-מג)

על-פי ציווי ה', כמובא בפרשה הקודמת (דברים לא, יט), אומר משה בפני ישראל דברים אחרונים לפני מותו. דברים אלו יהיו ברית-נצח וזיכרון-עד לבני ישראל, לחיזוק קשר המחויבות בינם לבין הקב"ה. כעדים נצחיים לדברי הברית האלו, מגייס משה את השמים ואת הארץ, ואומר: "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-פי".

בציווי ה', כמוזכר לעיל, נקראים דברי ברית אלו 'שירה'. ואכן, ניתן להבחין בסגנון המיוחד, השונה, בו נאמרים הדברים. גם כתיבת השירה בספר התורה, על-פי המסורת ממתן תורה, היא במבנה של שיר, בטורים צרים. בדברי השירה מהלל משה את הקב"ה, מתאר את יחסו המיוחד לעם ישראל ואת הדרך בה לקח לו את ישראל לעם. דברים אלו נאמרים כרקע, להבלטת כפיות-הטובה של בני-ישראל, בבחינת "וישמך ישורון ויבעט" (לב, טו). משום כך כועס ה' ומעניש את עמו. אולם בסופו של דבר, עושים ישראל תשובה, הקב"ה משיב את ישראל ונפרע מכל צריהם.

המילה האחרונה (לב, מד-מז)

. זהו יום מיוחד, בו משמשים משה ויהושע כמנהיגים בחפיפה. ה' מצווה על משה לעלות אל הר נבו להביט אל הארץ, ה' מזכיר למשה את חטא 'מי המריבה' שבגיננו נגזרה עליו מיתה במדבר. הוא גם מבטיח לו מיתה בנשיקה, שכמוה רצה משה

מפניני הפרשה

"כי חלק ה' עמו..."(לב-ט)

כתב ה"חפץ חיים": מעשה בגאון רבי חיים מוולוז'ין, שלמד בספר "דבי אליהו", וכשהגיע לפרק שני מצא שהוא מונה את מידותיו של הקב"ה, ומזכיר בכללו מידה שהוא "שמח בחלקו". נתמלא ליבו פליאה על הדברים. מה שייד לבני הקב"ה "חלקו", הרי כל העולם שלו? הלך והציע תמיהתו לפני רבו הגאון מוילנא. אמר לו הגאון מוילנא: אין חלקו של הקב"ה אלא ישראל, כפי שכתוב: "חלק ה' עמו", והקב"ה שמח בחלקו, שמח בעם ישראל, בכל מצב שהם, אפילו בדורות שנתמעטו ממעלתם הרוחנית.(מעיינות הנצח)

"יצרנהו כאישון עינו..."(לב-י)

מהו "אישון עינו"? כתב רבינו בחיי: "בת העין (העגול השחור בעין) נקראת "אישון", על שם שיש בה צורת איש, ולשון "אישון" על שם קטנות הצורה, וכן: "שבת שבתון", כי שבת נאמר עקר היום, ושבתון נאמר על התוספת. והוא לשון הקטנה". ומוסיף השל"ה הקדוש כי הראיה בעין נעשית דרך האישון השחור שבה. כך הם בני האדם: עד שלא שחור להם בעיניים הם אינם רואים כלום...(ומתוק האור)

"צור ילדך תשי..."(לב-יח)

הקב"ה הטביע בך את האופי והתכונה של "תשי", של שכחה, שתשכח צרות ופגעים העוברים עליך, וזה לטובתך, למען תוכל להתקיים ולהמשיך בחיים. לבסוף "ותשכח א-ל מחוללך", אתה משתמש בתכונת נפש זו לשכוח את ה'. והמגיד מדובנא המשיל משל על כך: אדם אחד היה בעל חוב גדול ונושיו הציקו לו מאוד, יעץ לו ידידו (שגם לו היה חייב כסף) שישנה את טעמו ויעשה עצמו משוגע, וכך עשה, וזה הועיל. והנה כשבא ידידו שיעץ לו את העצה הזאת לתבוע את חובו, עשה עצמו גם כן משוגע, אמר לו ידידו: אני ייעצתי לך את העצה הזאת, ואתה בא ומנצלה כנגדי.(מעיינה של תורה)

פינת ההלכה – מצוות סוכה מצוה לקשט את הסוכה אך יש להיזהר שהקישוטים היורדים מהתקרה לא ירדו יותר מ

32- ס"מ(חוץ מהמנורה שמטעמי בטיחות אפשר יותר), אם יש יותר מ-32 ס"מ יש להצמידם קודם החג או בחול המועד. בחג/ שבבת אסור לגעת בהם אך לא ישבו / יישנו תחתם.

צדקה- יש עניין גדול לתת צדקה על פי הסוד בערב סוכות(יפורט בהמשך)

-אין לאכול אחרי 30:16 סעודה קבועה בשל החובה של אכילת כזית / כביצה פת בסוכה.

-חייב האיש מהתורה לאכול בליל סוכות לפחות כזית(27 גרם) פת תוך 4 דקות ובדיעבד 7,5, ולכתחילה יאכל כ-60 גרם תוך 8 דקות.

-כשאוכל כזית יכווין שמקיים "מצוות עשה מן התורה לאכול כזית פת בליל סוכות זכר ליציאת מצרים וזכר לענני הכבוד". אם אמר לשם יחוד בכניסה לסוכה יצא ידי חובה.

-בליל החג מברכים 4 ברכות א. בורא פרי הגפן. ב. מקדש ישראל והזמנים. ג. לישב בסוכה. ד. שהחינו.

- נשים לא יענו אמן על הברכה לישב בסוכה (בשבילם זה הפסק)מאחר שמהתורה הם פטורות מסוכה.

- יש לשבת אחר ברכת לישב בסוכה.

- השוכח שהחינו בקידוש יכול לברך כל שבעת הימים.

- חובה בברכת המזון להזכיר "יעלה ויבוא". אם שכח ואמר ברוך את ה' ייסיים "למדני חוקך" ויחזור "יעלה ויבוא". ואם

חתם "בונה ירושלים" יאמר "ברוך... אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל...מקדש ישראל והזמנים". התחיל ברכה רביעית

ואמר ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם "ימשיך אשר נתן... ואם אמר לעד חוזר לראש ברכת המזון (כל זה רק בלילה

הראשון).

האושפיזין בשעה שהוא יושב בסוכה שהיא צל האמונה השכינה פורסת כנפיה. ושבעה אושפיזין שוכנים עמו וישמח בכל

יום בפנים מאירות באורחים האלו שנמצאים עימו" על כן יש לשבת בסוכה בצורה מכובדת כיאה לאורחים מכובדים ולהיזהר מלכעוס ולהקפיד ומשתדל שלא לדבר דברי חולין ועוד אמרו חז"ל שמדרגת הסוכה כקדושת בית הכנסת כסא מפואר-יש

להביא כסא מפואר לכבוד האושפיזין כמו כסא אליהו הנביא ונהגו לעוטפו, במפה יפה ויתן עליו ספרי קודש(החידא)

שמחת האושפיזין

יש להשתדל תמיד לשמח ולסייע לנוזקים בפרט בחג הסוכות כמבואר בזוהר הקדוש: ישמח את העניים, משום שהאושפיזין

שהוזמנו אינם אוכלים ואת חלקם הם נותנים לעניים ואם מזמין ואינו נותן לעניים עוזבים האושפיזין את הסוכה ואומרים עליו דברים חמורים מאוד כמבואר בזוהר אבל אם דואג לעניים ונותן להם ומשמחם, כל אחד מהאושפיזין מברך אותו ברכה

לדוגמא: אברהם אבינו "אז תתענג על ה'... וכו'." יצחק אבינו: "גיבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומד לעד". אשרי חלקם של אותם הזוכים לקבל ברכות מפי צדיקי עליון. אדם שיש באפשרותו להזמין עניים לסוכתו

תבוא עליו הברכה, אך אם אינו יכול מחוסר מקום וכו'. אזי ישלח מאכלים או יתן מכספו בעין יפה וטוב שיחלק את כסף הצדקה לשבעה חלקים ויאמר "זה לצדקה בשביל חלק אברהם אושפיזיא קדישא, וזה בשביל יצחק וכו'.

כתב הרמב"ם: כשאוכל ושותה בחג חייב להאכיל לגר, יתום ואלמנה עם שאר עניים אומללים אבל מי שנועל ביתו ואוכל ושותה עם בניו ואשתו ואינו מאכיל לעניים אין זו שמחת מצווה אלא שמחת כרסו.

הושענא רבה - מעלת היום יום השביעי של חג הסוכות נקרא יום "הושענא רבה". ומרבים בו בלמוד תורה וסליחות

ותחנונים. ואמרו במדרש: "אמר הקב"ה לאברהם אבינו: אני יחיד בעולמי – ואתה יחיד בעולמך, עתיד אני לתת לבניך יום מיוחד לכפר בו עוונותיהם, וזהו יום הושענא רבה, שאם אין כפרה לבניך ביום ראש השנה – תהיה להם כפרה ביום הכפורים,

ואם לאו – תהיה להם כפרה ביום הושענא רבה." רמז אמרו: "אריה שאג מי לא יירא". "אריה" ראשי תיבות: אלול, ראש השנה, יום הכפורים, הושענא רבה. שהימים הללו, הם ימי תשובה ומחילה לעם ישראל.

עורו ישנים נהגו ישראל קדושים להיות נעורים כל הלילה של הושענא רבה, ועוסקים בתורה בסדר המתוקן "קריאי מועד", וקוראים בו: חומש דברים. ולאחר חצות לילה קוראים את כל ספר התהלים עם מעט קטעי סליחות, עד אור הבוקר. עיקר

התיקון בלילה הזה הוא בחצי הראשון של הלילה. על כן, מן הראוי לקבוע את זמן ביאת האנשים לבית הכנסת בלילה לפחות כשעתים וחצי קודם חצות. ולא כאותם בתי כנסת שמתחילים את הלמוד בשעה מאוחרת, ומפסידים בזה את עיקר התיקון של

הלילה. אדם שיועד בעצמו שאינו יכול להחזיק מעמד להישאר ערני עד אור הבוקר ישתדל להיות עוסק בתורה מתחילת הלילה ולקרוא גם עד חצות את חומש דברים וילך וינוח מעט בסוכה ויקום יטול ידיו בברכה ויאמר ברכות השחר (אם מתכווין להיות

ער מעכשיו עד הבוקר) וברכות התורה.

ברכות השחר הנעור כל הלילה, מברך בעמוד השחר "ברכות השחר" ו"ברכות התורה", לבד מברכת "על נטילת ידיים", שנוטל ידיו לא מברך, וכן ברכת "אשר יצר" לא יברך, אלא רק אם הוצרך לצאת לבית הכיסא. יתגבר כארי שלא יתנמנם בשעת קריאת

שמע ותפלה ויצא שכרו בהפסדו.

קשה להיפרד מהסוכה קודם שילך לבית הכנסת בערב שמחת תורה, יכנס לסוכתו ויאמר: "יהי רצון מלפניך ה' אלוהי ואלוהי אבותיי, שבזכות קיום מצוות זאת שקיימנו, נחיה ונוכה לשנה הבאה ליישב בסוכת עורו של לויתן.

שמחת תורה - חג "שמחת תורה" אינו מוזכר בתורה, אבל חכמינו ז"ל קבעו שעושים סעודה ושמחים כשגומרים את התורה. ולכן כיון שביום זה מסיימים לקרוא את כל התורה שמחים ומרקדים ומזמרים זמירות ותשבחות לכבוד של תורה.

ביום זה כולם שמחים ורוקדים. אין מושג צעיר או זקן, טיפש או חכם, כולם רוקדים כי חשיבות גדולה יש בשמחת התורה.

מעלת הרקודים והשמחה לכבוד התורה

* כתב האר"י הקדוש שמי שרוקד ביום זה לכבוד התורה, הקדוש ברוך הוא לוקח את זיעתו ובה מוחק הוא את עוונותיו! והעיד רבינו חיים ויטאל זיע"א על רבו המובהק האר"י הקדוש שבשעת ההקפות היה רוקד בכל כוחו.

*ובשיבת קלם היו מפורסמים דבריו של ראש הישיבה שאמר שהוא מכיר את טיב בחורים רק בשמחת תורה, כי לפי שמחת תורה אפשר לדעת מי הוא האדם.

*ומסופר על ה"צמח צדק" שרקד בעת ההקפות ללא הפסקה, אברכים צעירים לא יכלו להדביק את קצב ריקודו, ואחרים מהם נפלו מרוב מאמץ, ובריקודו היה מכריז "רקדו יהודים, רקדו! שמחו בשמחת התורה ותזכו לבני חיי ומזוני רויח"

***מסופר כי פעם** בשמיני עצרת נכנס יהודי פשוט אל הגאון **בעל התניא** ובקש להסביר לו במילים פשוטות מה ענינו של שמיני עצרת, באופן שגם הוא יבין הרהר הרבי רגע, העביר ידו על מצחו ואמר: שמיני עצרת הוא כמו תמצית מרוכזת שרוקחים בצלוחית קטנה, ואחר כך נוטלים ממנה כמה טיפות, מערבבים אותה במים ורוקחים כמויות גדולות יותר, כך שמיני עצרת הוא תמצית השמחה של כל השנה וממנו נמשכת השמחה לכל ימות השנה.

*ספר הגאון **רבי יהודה צדקה זצ"ל** ראש ישיבת פורת יוסף, על חכם **יעקב עובדיה ז"ל**, שהיה רוקד ושמח מאד מאד בשמחת תורה, ומרקיד את האחרים בעוז ותעצומות, ובזכות כך זכה לבנו, הלא הוא מרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, אשרי אדם שלוקח את הדברים לתשומת לבו, ומשתדל בעוז ותעצומות לרקד, לשיר ולשמח לכבודה של תורה, ומעורר גם את האחרים לזה.

תקציר הפרשה - 'וזאת הברכה'

פתיחה בשבח הקב"ה (לג, א-ה)

משה מכנס את כל שבטי ישראל כדי לברכם לפני מותו. בפתח הדברים הוא פותח בשבח הקב"ה, וגם דברי הערכה וזכות לעם ישראל.

ברכת פרטיות לשבטים (לג, ו-כה)

ראובן הבכור ראשון לברכה. משה מברך שיזכה לעולם הזה ולעולם הבא בקרב כל השבטים, מבלי שחטאו יעיבו על זכויותיו. **יהודה** עיקר הברכה עוסקת בהבטחת הצלחה למלכים ולמנהיגים שיעמדו משבט יהודה.

שבט **לוי** נחשב למעולה ומובחר בין השבטים וכך גם ברכתו ודברי השבח עליו.

בנימין, שבחלק נחלתו נבנה בית המקדש, סמוכה לברכת לוי שבניו שרתו במקדש. הברכה מתייחסת בעיקר לבית המקדש,

יוסף. ברכתו של יוסף אנו מוצאים ברכה רבה בגידולי הארץ ואזכור של מנהיגים דגולים אשר יעמדו משבט זה.

זבולון ויששכר מתברכים יחדיו, שכן הם מקיימים ביניהם שותפות מעניינת ומפלאה: בני זבולון עוסקים במסחר. ברווחי הסחר הם מתחלקים עם בני יששכר העוסקים בלימוד התורה.

בני **גד** יושבים בערי הספר, ולכן בירכם משה בגבורה ויכולת הגנה על הארץ. גד בחר לשבת בארץ ישראל המזרחית, מקום בו נקבר משה

שבט **דן** היושב בספר, בצפונה של הארץ, זכה לברכת גבורה ויכולת הגנה.

נפתלי זכה להתברך בנחלה טובה ומבורכת סביב הכנרת.

בברכת **אשר** אנו מוצאים התייחסות לשיבה בספר, בדומה לאחיו גד ודן, אך גם לברכה לשמן רב ומשובח וריבוי בילודה.

בסימו לברך כל אחד מהשבטים, מסכם משה ואומר, כי מעל כל אלה עומדת ברכתם הכללית של בני-ישראל האהובים ורצויים לפני ה'.

חמשת חומשי תורה מסתיימים בפטירתו של משה, שהתורה נקראת על שמו 'תורת משה'.

לאחר שלושים ימי האבל שמקיימים בני-ישראל לאחר פטירת משה, מקבל יהושע את הנהגת העם.

פניני הפרשה

"ידינו רב לו, ועזר מצריו תהיה (לג-ז)"

"ועזר מצריו תהיה" שלא יצטרכו כלל להילחם, אלא האויבים יסתכסכו בינם לבין עצמם ותהיה חרב איש באחיו, ואנו ניוושע. (החיד"א)

"שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך (לג-יח) - "זבולון ויששכר עשו שותפות, זבולון לחוף ימים ישכון ויוצא לפרקמטיא בספינות ומשתכר, ונותן לתוך פיו של יששכר, והם יושבים ועוסקים בתורה, לפיכך הקדים זבולון ליששכר, שתורתו של יששכר על ידי זבולון הייתה". מי שמחזיק ביד לומדי תורה הקב"ה נותן לו שפע וברכה בעוה"ז, וגם אחר פטירתו מן העולם נוטל חלק מהלומדים המתפרנסים מממונו, וזהו שאמר "שמח זבולון בצאתך" כלומר אף לאחר צאתך מן העולם, לפי שיושבין באוהליך המתפרנסים מממונך ועוסקים בתורה. (הרב בניהו)

"רוכב שמים בעזרך" (לג-כו) - "רוכב שמים", שהוא השליט בכל הכוחות העליונים הממונים על ההנהגות בעולמנו, כל השרים והמלאכים וכוחות הטבע, הכל בידו ועושה רצונו. ואם הוא (הקב"ה) בעזרנו – אשרינו ומה טוב חלקנו. (הרמב"ם)

מעשה שהיה

ראוי לזכור באווירת יום הכיפורים ועשרת הימים הנוראים, שהתורה מלמדת כי דווקא **מעשים** הם הגורם המשפיע ביותר. לא אמונה ולא מדיטציה. קודם כל נדאג להביא קערת מרק לשכן החולה שלנו – ומה לגבי תהילים? אחר כך תהילים. קודם כל, המרק.

לא היה אדם שהבין זאת טוב יותר מאשר עמוס, הסוחר העשיר וטוב הלב.

יום אחד בתחילת עונת האביב, קיבל עמוס, הסוחר העשיר, הזמנה להתייצב בפני המלך. בבוקר המחרת, לבש עמוס את בגדיו המפוארים ביותר, והלך להתייצב בפני המלך. המלך הודיע לו באופן חגיגי, שעליו להתכונן למסע אל ממלכה אחרת. "מחר", אמר המלך, "עליך לצאת לדרכך. בוא אל ארמון המלכות עם זריחה, ואני אראה לך את הדרך. כדאי לך להתכונן היטב לקראת המסע שלך", הזהיר המלך.

בראשו של עמוס התרוצצו אלפי סימני שאלה

עמוס, מותר לך לקחת איתך רק את מה שלא ניתן לסחוב. " אך לפני שהספיק לתרגם את תהיותיו למילים, הוסיף המלך:

"עמוס, מותר לך לקחת איתך רק את מה שלא ניתן לסחוב".

עמוס נותר לו לבדו, עם אוסף שאלות ללא תשובות, אך הוא ידע שאסור לו לחקור את המלך.

עמוס הבין שלא נותר בידו זמן רב. עד מחר בבוקר, היה עליו להיות מצויד כהלכה, עבור מסע שאורכו אינו ידוע, אל ארץ שאינו מכיר. אך מה יכול היה לקחת איתו לאור החידה המבלבלת של המלך?

מהו הדבר לו זקוק האדם בארץ זרה, אך ש"לא ניתן לסחוב"? לאחר שהתייעץ עם חבריו, הוא הסיק שהמלך בוודאי התכוון לכל חבילה שלא דורשת את מאמץ זרועותיו. אהה! אם כך, עליו למלא את כיסיו, חשב. אך בהתחשב בכיסיו הרבים, היה עליו להצטייד בכיסים ענקיים. קודם כל, זהב – כדאי שיקח איתו את כל מטבעות הזהב שלו. אדם זר בארץ חדשה זקוק להון רב ולאשראי גדול. לזהב יש ערך אוניברסלי. היתה לו גם כספת עם כל החוזים, המסמכים המעידים על נכסיו וכל תעודות ההסמכה שלו. הוא חייב לקחת איתו את התעודות שלו. אבל רגע, מה לגבי מזון?

מסע מעורפל, למשך פרק זמן לא ברור? הוא בוודאי יהיה זקוק לאוכל: הרבה עוגות-חיטה מתובלות בשמן שומשום ודבש. אך הוא שוב נזכר בחידה של המלך. מותר היה לו לקחת רק את "מה שאי אפשר לסחוב". והרי כיסים הם רק כיסים; היה עליו להחליט החלטות קשות ביותר. הוא זימן לפניו את החיטה שלו. "תפור לי חליפה, ומייד!", ציווה עליו. "תפור אותה עם הרבה כיסים. כיסים ענקיים. עמוקים ורחבים. המלך שולח אותי מחר בבוקר למסע ארוך לממלכה רחוקה".

בלילה ההוא, בשעה מאוחרת, חזר החיט ובידו הבגד שתרפ. על פניו טוב הלב התפשט חיוך רחב. החליפה נתפרה בדיוק לפי ההוראות שנתן. שורה ארוכה של כיסים הייתה תפורת על הצד הקדמי ועל הצד האחורי של המכנסים. והמעיל כולו, בעזרת הביטנה שבצדו הפנימי, הפך לכיס אחד גדול. מחר, חשב עמוס, הוא יארוז את חפציו וייתייב בפני המלך. כל כיס הכיל חפץ שעשוי לעזור לו לשרוד בממלכה חדשה. הוא העמיס על עצמו את כל חבילותיו, וצעד כך אל ארמון המלך.

וכך עשה. אך כשסיים להכין את עצמו למסע, נתגלה מראה מגוחך ביותר. הכיסים שלו, שהיו דחוסים במטבעות זהב, עוגות חיטה שומניות, וחבילות עבות של תעודותיו, משכו אותו כלפי מטה כאילו יד בלתי-נראית שואבת אותו לתוך האדמה, ואם לא היה מחזיק את מכנסיו בשתי ידיו, הם היו נופלים לו עד הברכיים. ואפילו גרוע יותר ממכנסיו הנופלים, היה מעילו הכבד שהיטה את כתפיו ואת גבו לאחור. עמוס טוב הלב הרגיש שהוא מאבד את כל הכבוד העצמי שלו. לא היה מכובד להופיע כך בפני המלך. עמוס טוב הלב הפך כעת לעמוס הליצן. אך מה הוא יכול לעשות? כל כיס הכיל חפץ שעשוי לעזור לו לשרוד בממלכה חדשה. הוא העמיס על עצמו את כל חבילותיו, וצעד כך אל ארמון המלך.

חדר המלכות היה ריק לגמרי. הפמוטים המפוארים נעלמו כאילו לא היו שם מעולם. החדר היה חשוך, כמו בלילה ללא ירח, בו כוכב אחד בודד מנצנץ לו מבין העננים. היכן היה המלך? כיצד ניתן להגיע לממלכה החדשה ללא הכוונתו של המלך? עמוס הסתחרר אותו הלב היה מוקף בצללים. מאחוריו השאיר את ביתו הקודם, שכעת לא יכול היה לחזור אליו. מלפניו עמדה רק תעלומה אינסופית. עמוס טוב הלב התמוטט על רצפת החול, שבעבר הייתה מכוסה בשטיח בד מפואר ועבה. משב רוח הקפיא את פניו, כאילו הייתה זו נשיפה מפיו של מלאך המוות. באופן אינסטינקטיבי הוא הרים את מבטו למעלה כלפי המלך האמיתי, המלך של כל העולם כולו. כעת הוא ראה שלא קיימת תקרה בחדר המלכות. הוא היה בבאר עמוקה של זמן. מעליו נפרש רק אור חיוור, כמו אור של זריחה, וצלליות של דמויות מעורפלות פיזו מעליו. לפתע הוא שמע קולות. קודם קול של ילד. "עמוס לב-טוב, אל תפחד". "אבא שבשמים עזור לי. אנא, עזור לי", בכה עמוס לפני מלך מלכי המלכים. "המלך הלך, ואני לא מכיר את הדרך לארץ הנמצאת מעבר להרים". לפתע, מעבר למשב הרוח הקרה, הוא שמע קולות. קול מתוק של ילד שאומר "עמוס טוב הלב, אל תפחד. אתה שילמת לרופא כדי שירפא את הרגל שלי והצלחתי לרדוף אחרי השפנים שבאחו, בזכותך".

אחר שמע קולות מבוגרים יותר: "עמוס, אתה היית עבורנו כבן אוהב. הפגנת הכרת תודה ונאמנות שהייתה כמוסיקה מתוקה לאוזנינו, וכך עזרת לאיחוד בינינו". קול נשי נשמע בחלל: "כשהייתי חולה הבאת לי מרק. סילקת מחיי את הרעב ואת הבדידות". "אתה עזרת לי בליל חורף קר, הוצאת את החמור שלי מהתעלה", אמר שכן אחד, "ובכך היית עבורי השראה, לנהוג בדרך זו גם כלפי אחרים". "ואני הילד הקבצן. בכל יום בדרך לבית הכנסת, הנחת מטבע בכוס שלי. גדלתי ללא מרירות, בזכותך".

שפע של זכויות עמדו לצדו של "עמוס טוב הלב". הוא עמד זקוף. בגדי הליצן שלו נשרו, כבר לא היה לו צורך בהם. "הנה היא הדרך", הם אמרו כשהם מלווים אותו למסע הארוך ביותר שאדם יכול לעשות. "עמוס טוב הלב" לא לקח עימו דבר, מלבד את מעשיו הטובים.

עניין ההפצה וזיכוי הרבים בזוהר הקדוש פרשת "תרומה" כתב רבי שמעון בר יוחאי זיע"א:

"מזכה הרבים חקוק הוא בכתרו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכל המזיקים כולם, אינם יכולים להזיק לו" ולאחר פטירתו מן העולם, אינו נוחל רק גן עדן, אלא יושב הוא בהיכלו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ככבודו ובעצמו. את/ה מוזמנים להצטרף להפצה 0506/380087

העלון מוקדש: לעילוי נשמת חנה בת עישה. שלמה ניזרי בר עישה. יוסף בן שמחה. יצחק אילון בן רחל, עליזה בת חנה (אנט), ציון אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה ומנוחתם כבוד

<p>לעילוי נשמת אנדרה בת בתיה גבריאל אילון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסף מיארה בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ויקטוריה בת רוזה ת.נ.צ.ב.ה חיים פרץ בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה שלמה כהן בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה ששון כהן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה אברהם דנינו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה שיראל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה סעדה דודן בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה יחזקאל יצחק בן רגינה ת.נ.צ.ב.ה מבלוף בן פרחיה פרידה ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה יוסף אבטון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יעקב חמו בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה מרי צריה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עליזה אמסלם בת פרחיה ת.נ.צ.ב.ה מרדכי בן משה ת.נ.צ.ב.ה חנה בת ספחה ולבית לבדוי ת.נ.צ.ב.ה רגוב בת מירימה שניה בן לילה ת.נ.צ.ב.ה יחיאל בן אבנר בן עמומה ת.נ.צ.ב.ה מרים בת ויקטוריה ובאי ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>חנה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה סטרן עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה משעוד דודן בן עישה ת.נ.צ.ב.ה יהודה שריק בן יקוט ת.נ.צ.ב.ה רבי שלמה ניזרי בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה טוראן דודפור בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה אליהו ורדיה בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה משה בן אסתר פרץ ת.נ.צ.ב.ה רגוב דודן בן פרוטנה ת.נ.צ.ב.ה אליהו שמש בן מול ת.נ.צ.ב.ה יהודה בן עישה ת.נ.צ.ב.ה ששון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה אסתר אדרי בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה מנשה אדטון בן קלו ת.נ.צ.ב.ה חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה יוסף דודן בן סעדה ת.נ.צ.ב.ה דוד גבאי בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה לוי בסטאי בן דוד ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן סתירה ת.נ.צ.ב.ה עישה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה עליזה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה עמרם בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה סעיד סעדיה בן טאראג ת.נ.צ.ב.ה קילט גילה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה פריד בן דולי בריה ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה דוד גבאי בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה רוני מנחם בן סביחה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אילון בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה דורון משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה פרחיה בת לאה ת.נ.צ.ב.ה יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה פרחיה בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה זמבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה קניגיה בת מול ת.נ.צ.ב.ה עליזה דרעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה זמבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה פרחיה בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן ישעיהו ת.נ.צ.ב.ה מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה חרייה בת רגינה ת.נ.צ.ב.ה עמרם בן רחל צ.נ.צ.ב.ה פרחיה בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה יעקב דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה יעקב חמו בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה זבולון בן יצחק סיפורה ת.נ.צ.ב.ה גומליה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה ציון אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה</p>
--	--	---

מסעודה בת אסתר, נאוה בת מרים למשפחת מלאכי (חזיה), תהיה נשמתם צרורה בצרור החיים ומנוחתם כבוד

העלון מוקדש: לזכר יאומם לשמירתם ולהצלחתם ברוחניות ובנשמתיות שלי: נתנאל, אשר אושר, והחיה בני שולמית. אדל חנה בת סל, הילה, טל, ועדו בנות ברמלה, יחיאל בן חנה. שולמית בת מרים. אליעזר בן חנה. אסתר בת חנה. שלמה, שחר אשר, דוד שמעון, דניאל בני אסתר. בן דוד בן אלנינו. אלינור, רינה, וסימה בנות מלכה. דוד בן פרחיה. מלכה בת חרייה. משה בן חנה ובני משפחתו. אביו בן ציפורה. ולהצלחת זיוה בת בידה ובני משפחתו. פניחס בן דינה ובני משפחתו. רחמים בן עליזה. אשר אסף בן רות ורפאל רביד בן ונדי. משפחת יוסף ברוחניות ובנשמתיות. סימון דניאל בן מיכאל ובני משפחתו טילה ורנה בנות אלנה. לרמאתם השלמה ובמרתה של: הגה"צ הרב אליעזר בלדנן בן עטיה. הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פייטו בן זחרי. זיו בן פאני. יעקב זקן בן מרים, רפאל בן מלכה. נתן יעקב בן לילה. ויולט ציפורה בת דבורה. משעוד בן סעדה. לערבה בת דורה. שאול עשהאל בן סרח. אליה בן רימונה טובה בת עליזה (ליאורה). מלכה בת חרייה מרים בת אסתר. חנה יוסף בן מסעוד. חנה בן חנה. אברהם בן רחל. שמעון דהן בן מרים. עידו אברהם חיי בן שושנה. רועי בן אתי. לוי בן אסתר. הפעוט מאור ניסים בן זמבה. יצחק בן משה. יצחק בן משה. מימי שמחה בת אסתר. דוד בן רחל. דוד בן מזל. שאול בן חנה. אהרונ יוסף בן אילה, מאיר בן אילה, חצי בן רחל. מרסל בן אליוס. אדיר שלום. מרדכי בן רינה (סולטנה). מורים בן אסתר, ציפורה כהן בת פרחיה. עומר בן ליאורה. מלכה בת וסניה. וכל חולי עמד ישראל ליווג הגון: רנה בת אלנה. עידו בן רינה, הילה בת אליוס עליזה, אמנון בן אסתר, עמרם בן ציפורה. רביד בן ונדי. ומורו ולימור בנות שמחה סימי. שינו וחן חנה בנות אריית. קרן בת אסתר. לזרע של קיימא: לשינוי בת איריס, אליעזר בן יהודית, רות בת תאביבה. דוד בן מזל ועדו בת מרימה. גיט בת גולדי, שמואל בן יפה, מיטל בת יפה, שלום בן פיפי, לענב רינה בת מלכה ורפאל בן רינה. אסתר. דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר. לחן בת נוגה. ליהי בת גליה שאול ויולט ציפורה. לרפואת נתן ביתן בן מזלה, לדיס גליה בת שמחה, נהוראי נתן בן עליזה מיכל. ליהי בת גליה

ודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון גם באינטרנט בכתובת: www.hesdey.co.il

הודעה: אחות יקרה! ידוע לך על יהודיה שנקלעה לקשר עם גוי? התקשרי 100-366-1800

סודיות מובטחת * אין לקרוא את העלון בשעת התפילה – טעון גניזה.